

Ο ΕΡΜΗΣ

Έκτασία συνδρομή δια την Σύρον - - Δραχ. 24.
Δια τας επαρχίας και το εξωτερικόν - - 26.

Τιμή καταχώρησης προς λεπτά 15- τόν στίχον
Δια τὰ δικαστικά " 15. "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 343.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 27. ΙΟΥΛΙΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣ Η.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Τρανή απόδειξις ότι αι εφημερίδες της αντιπολιτεύσεως μεταχειρίζονται πάντοτε το ψεύδος εις όσα γράφουν και δημοσιεύουν, είναι όσα ανέγνωμεν εις τόν αριθ. 1331 της Αθηνάς, άφορώντα την δίκην του Κίγκ, ήτις έμελλε να λάβη χώραν ένώπιον του ένταύθα Κακουργειοδικείου την 10 του ένεστώτος μηνός.

Η εφημερίς αυτή έχτέι, ότι ο κύριος Κίγκ έλθών ένταύθα δια να δικασθί, έφρε τόν λαόν έρεθισμένον έναντίον του, και ένεκα τούτου δέν έξήλθε του άτμοπλοίου. ότι το κίνημα τούτο του όχλου της Σύρου έλύπησε πολύ τούς φρονίμους, και ήθελεν άποδοθί όχι εις την δυσειδαιμονίαν του όχλου, άλλ' εις τας ύποκινήσεις του άρχιερέως μας και άλλων, άν δέν έδιοίκει την φιλόνομον και φίλην της εύταξίας Σύρον ο κύριος Ιωάννης Σουτζος.

Το καθ' ήμεις, ψεύδοντες καθ' όλην την έκτασιν όλα ταύτα τα ύπό της Αθηνάς έκτεθέντα, λέγομεν, ότι όχι μόνον δέν έρεθίσθη διάλογος ο λαός της Σύρου ότε προσωρισθή ένταύθα το άσμόπλοιον το φέρων τόν κύριον Κίγκ, όχι μόνον δέν έκαμε το παραμικρόν κίνημα, άλλ' ουδέ καν ήθέλησε να μάθη άν ο κύριος Κίγκ εύρίσκετο έντός του άτμοπλοίου αυτου. Ο κύριος Κίγκ λοιπόν φαίνεται ότι είχε τοιούτους εις την κεφαλήν του φόβους, και ως εκ τούτου δέν έτόλμησε να έξέλθη του άτμοπλοίου έροβήθη δηλαδή φόβος ουδ' ήν φόβος, και το κοινόν της Σύρου καυχάται και δύναται να καυχάται πάντοτε δια το φιλήσυχον και φιλόνομόν του.

Το άλλθές είναι, ότι ο κύριος Κίγκ φοβηθείς ως ειρηται

φόβον ουδ' ήν φόβος, δέν άπεβιάσθη του άτμοπλοίου. ότι δέ οι κύριοι δικηγόροι του οι έξ Αθηνών έλθόντες και οι ένταύθα μέλλοντες να τόν ύπερασπισθώσι, ζήτησαντες πληροφορίας περι του πνεύματος των κυριών ένόρκων μας, και πληροφορηθέντες ότι ο κύριος Κίγκ έμελλε να καταδικασθί άφύκτως, δια τας όποιās έδημοσίευσεν έγγράφως βλασφημίας κατά της ιερής θρησκείας μας, τόν έσυμβούλευσαν να μην έξέλθη του άτμοπλοίου, και ώφελούμενος από την άτέλειαν του νόμου να γίνη φυγόδικος. ότι δέ έκθέτομεν την αλήθειαν, έπικαλούμεθα την μαρτυρίαν αυτών των ιδίων κυριών δικηγόρων.

Ας μάθη ο κύριος Συντάκτης της Αθηνάς, ότι μόνον οι φίλοι αυτου ύπέπεσαν και ύποπίπτουν πάντοτε εις πολιτικά λάθη, και ότι ύπό το ύπουργείον Κωλέττου οι ύπάλληλοι αυτου έχουν άρκετήν φρόνησιν, δια να μην ύποκινούν τοικύτας όχλαγωγίās, αι όποιās δέν δύναται παρα να προσβάλωσι την έξουσίαν μοιολότι εις την προκειμένην περίπτωσιν, και τούτο λέγομεν χάριν της αληθείας, δέν ύπήρξεν ή παραμικρά άρρομή, δια να δοθί εκ μέρους του Νομάρχου μας νέον δείγμα της διοικητικής φρονήσεώς του. διότι, ως ειρηται, ο φιλήσυχος και φιλόνομος λαός μας όχι μόνον δέν έρεθίσθη, όχι μόνον δέν έκαμε το παραμικρόν κίνημα, άλλ' ουτε καν έμαθεν ότι ο κύριος Κίγκ εύρίσκετο έντός του άτμοπλοίου.

Από φανατισμόν λοιπόν προς τόν Αγγλισμόν, και δια ποταπόν κέρδος ήμάρτε διττός ο γηραιός συντάκτης της Αθηνάς, συκορανήσας το κοινόν της Σύρου, και μη σεβασθείς την ιεράν θρησκείαν μας, την όποιαν έξύβρισεν ο φίλος του κύριος Κίγκ.

νον το έργον του πηδαλιού και άνάπαλιν, ότι γίνεται ή δίκη λα αντιποιοιμένη το έργον της γραφίδος και άνάπαλιν, ότι γίνεται ο άνεμόμυλος αντιποιούμενος το έργον του ώρολογίου! κτλ. Έκει θέλοντες μη θέλοντες πείθεσθε, ότι άδίκως μέμφεσθε τούς άώρους και άπροορίστους διδασκομένους ως κακομαθούντας τε και κακοπραγούντας, άντι δικαίως αυτοί έαυτούς. ότι άδίκως μέμφεσθε τούς άώρους και άπροορίστους διδάσκοντας, ως δήθεν άπεραζομένους αυτούς. Αλ κιδιάδας τε και Κριτίας και Πώλους και Διυγόρας, άντι δικαίως αυτοί έαυτούς. άς λείψον πλέον τα σκεπαστά και τα αναγυριστά ή διορθόνομεν τα διορθώσεως άξια, θελιόνομεν τα θελιώσεως, αναπληρόνομεν τα αναπληρώσεως, τελειοποιήσωμεν τα τελειοποιήσεως, μεταρρυθμίζομεν τα μεταρρυθμίσεως εις τε τα παιδαγωγεία Σχολεία τε και Γυμνάσια: είδεμή, ήμείς αυτοί οι άυτουργοί ταύτης της περι την εκπαίδευσιν βαβυλωνίās: ήμείς αυτοί ταύτης της αναφρομένης δοκησιμαθείας, επιπολαιομαθείας, πανσπερμιομαθείας, άγυρτομαθείας: ήμείς αυτοί όλων τούτων των ήθικων: και πολιτικων κακων, όσα κακοδαιμονίζουσι την ένεστώσαν γενεάν, και τας έπερχόμενας χειρότερα, έαν το κακόν δέν θεραπευθί. Και εγώ μόν έμπορεύθην κατά δύναμιν το τάλαντον, όμοι ήν δεδομένον άνωθεν: είπα και έλάλησα άμαρτίαν ουκ έχω νύψομαι έν άθώοις τας χείρας μου.

Τελευταίον στρέφω μίαν φοράν ακόμη τόν λόγον προς τούς Κήνσοράς μου, δια να τούς άποχαιρετήσω άπαξ δια παντός. Τούτων ουτως έχόντων, κύριοι, εγώ λοιπόν όχι μόνον δέν νομιζω ματαιοδοξίαν και ματαιοπονίαν και ματαιογραφίαν όσα πραγματεύομαι έναντίον της καθεστώσης μεθόδου, άλλ'

Επιθυμείς να γνωρίσης, φίλε άναγνώστα, πόσον γελοία κατέστη ή αντιπολιτευσίς; άνάγκως μετά προσοχής το εις τόν αριθ. 323 της Έλπίδος κύριον άρθρον.

Αυτότι θέλεις ίδει και πληροφορηθί μίαν αλήθειαν, την όποιαν αυτο το έντονώτερον και φανατικώτερον της αντιπολιτεύσεως όργανον πανδήμως όμολογεί, αλήθειαν ήτις πρό πολλού κατέστη άδιαριλονεικίτος, ότι δηλαδή ο Πρωθυπουργός κύριος Κωλέττης άπολαμβάνει άπόλυτον την έμπιστοσύνην της Α. Μ. του Σ. Βασιλέως μας και του έθνους, ως ύποστηριζόμενος ύπό της πλειονοψηφίας των νομίμων αντιπροσώπων αυτου και των Γερουσιαστών. ότι εύνοείται ύπό του έξοχωτέρου μεταξύ του έξευγενισμένου κόσμου πολιτικού νοός, του των Γάλλων Βασιλέως Λουδοθίκου Φιλίππου, δια της συνέσεως και της πολυπειρίας του ύποίου διατηρείται ή γενική του κόσμου ειρήνη και ότι εύνοείται ώσάυτως ύπό όλοκλήρου του σοφού και φιλελευθέρου Γαλλικού έθνους πολιτευομένων τε και αντιπολιτευομένων, και όλων των της Γερμανίας ήγεμόνων. Και μοι ταύτα, κατά την εφημερίδα αυτήν, δέν είναι ο κατάλληλος άνθρωπος όστις πρέπει να κυβερνή την Ελλάδα, καιτοι έχων τα έξοχα ταύτα προσόντα.

Αλλ' έρωτώμεν, διατι ο κύριος Κωλέττης άπολαμβάνει την έμπιστοσύνην του σεβαστου βασιλέως μας και την του έθνους; Διατι εύνοείται από τόσα σοφά και φιλελεύθερα έθνη, τα όποια έδοσαν πολλάκις και εις πολλάς περιστάσεις τρανά δείγματα περι του πόσον εύνοούν την Ελλάδα; Διότι και ο σεβαστός βασιλεύς μας, και το έθνος όλόκληρον, και ή Γαλλία, και όλα τα Γερμανικά κράτη ανεγνώρισαν πρό πολλού, ότι είναι ο μόνος άνθρωπος εις την Ελλάδα, όστις δύναται δια της συνέσεως και της βαρύτητός του να κυβερνήση τόν τό-

έξεναντίας φρονώ, ότι έξεπλήρωσα το πλέον ύψηλόν χρέος της ανθρωπότητος, ως πραγματευόμενος περι αντικειμένου, όπερ ένδιαφέρει όλην την ανθρωπότητα ένδιαφοράν την μεγίστην φρονώ, ότι έπαξίως θέλω άκούσει όθεν άνήκει την εύχάριστον ταύτην προσφώνησιν — Εϋ δουλε αγαθέ και πιστέ! — φρονώ, ότι δικαίως και εγώ θέλω προσφωνήσει ύπου άνήκει την άμοιβαίαν ταύτην αντιπροσφώνησιν — το έργον έτε λείωσα, ο δέδωκάς μοι — φρονώ τέλος πάντων, ότι δύναμαι ως Αγαθάγγελος να προφητεύσω τα έξής: ότι έσεται ήμας, ότε όλοι της γης οι λαοί έσονται πολιτευόμενοι πολιτείαν την κατά φύσιν και εις πλήρη ένέργειαν τόν φυσικόν νόμον βάλλοντες: ότε τα κατ' είδος τοσοούτον διαφέροντα βιοτικά έπιτηδεύματα έσονται τα πάντα τοις πάτι έντιμα: όσα δηλονότι έπιτηδεύματα κυρίως της Κοινωνίας, άλλ' ουχι της αυθεκάστου Ματαιότητος και του αυθάδους. Εγωϊσμού, μη ύπάρχοντα τότε μη ύπαρχόντων: ότε ή μόν θυμόςσος θεωρία και έμπειρία έσεται τιμωμένη την ανωτάτην τιμήν, ή δέ έμπειρία μόνη την μεσαίαν, ή δέ θεωρία μόνη την έσχάτην: ότε πάντες άνθρωποι αναπτυσσόμενοι έκαστος πρό ο πέφυκεν, έπαγγελόμενοι έκαστος την οικίαν θυμοσφιαν άνεπτυγμένην, αυτοί μόν έσονται διάγοντες ισάγγελον διαγωγήν, ή δέ Οικουμένη ομοιάζουσα Παράδεισος έν Έδέμ: Αυται είναι αι προφητεΐαι μου: όχι προφητεΐαι μετά Χριστόν περι Χριστου, όχι αναθυμιάσεις Πυθωνικά ή του Γροφονίου ή της Δωδώνης, άλλ' έμπνεύσεις παρ αυτης της φύσεως του ανθρώπου περι αυτης της φύσεως του ανθρώπου: αι δη και τετελεσμέναί έσονται. άμήν, άμήν, λέγω ύμίν. ότι ου μη παρέλθη γενεά ή μετά ταύτην, έως άν πάντα γένηται.»

Συνέχεια και τέλος του άυτοσχεδιού λόγου του έν Σύρω Γυμνασιάρχου Γ. Σερουέου.
[Ίδε το προλαβόν φύλλον.]

Δήμοι, γονείς, Αρχαί συνταγματικά, άκούετέ τα καλά! και δια να πληροφορηθίτε λεπτομερέστερον, ακριβέστερον, θεβαιότερον, άναγνώσατε τούς περι μεθόδου λόγους του βιβλίου μου, και πρό πάντων τούς από το έτος 44. μέχρι του τρέχοντος 46. Έκει βλέπετε τα δημόσια εκπαιδευτήρια πόσας έλλείψεις έχουσι αναπληρωτέας, πόσας άτελείας τελειοποιητέας, πόσας άβρύθμιας ξυθμιστέας αναγκαιώς, άπαραιτήτως. εκει βλέπετε τας αίτίας, δι άς, άν και άνεκτήσαμεν άυτονομίαν, άν και έχωμεν διοργανισμένα Παιδαγωγεία, Σχολεία τε και Γυμνάσια, άλλ' όμως όσον φαίνόμεθα πώς καλητερεύομεν διανοητικώς, τοσοούτον κινδυνεύει να συμβαίη το έναντίον ήθικώς και πολιτικώς. Έκει εκόντες άέκοντες καταπέθεσθε, ότι αντιπολεμείτε προς την ανθρωπίνην φύσιν πόλεμον Έγωϊστικόν και έθελόκακον. ότι φιλονεικείτε προς αυτην φιλονεικίαν μηδέν ταύτης της δημόδους διαφέρουσαν περιποιίας — Δέν σε θέλουν 'ς το χωριό: εγώ πρωτόγερος θέλω να γίνω — ή μόν φύσις άπορρίνεται άποτόμως — εγώ έσένα δέν σ' έχω δημιουργημένον δια πολιτικόν, ή έσένα δια έπατρόν, ή έσένα δια έμπορον, ή έσένα δια φιλόλογον, ή έσένα δια έπιστήμονα, ή έσένα δια φιλόσοφον, ή κ. τ. λ. Ημείς δέ τι άντιφρονούμεν έθελοκακούντες και έγωϊζόντες; ήμείς τοιοούτοι θέλομεν να γίνωμεν εις το πείσμα σου! και τι έπειτα γίνονται οι τοιοούτοι; ήτι γίνεται το άροτρον αντιποιούμε-

πον, να δώση ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς νόμους, καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ φόβον εἰς τοὺς ταραξίαις καὶ τοὺς κακούργους. Δὲν εἶναι λοιπὸν γελοῖα ἡ ἀντιπολιτευσίς εὐρισκομένη εἰς τοιαύτην ἀντίφασιν καὶ κατὰ τὰς ἰδέας καὶ κατὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς δημοσιευόμενα; Δὲν εἶναι γελοῖα φρονοῦσα καὶ ἀξιόυσα, ὅτι εἶναι σφοδρῆτα καὶ νουνεχστερά ἀπὸ τὸν σεβαστὸν βασιλέα μας, ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀπὸ τὸ φιλελευθέρων Γαλλικὸν ἔθνος καὶ τὸν Βασιλέα του, καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Γερμανίας; Δὲν εἶναι γελοῖα ἀξιόυσα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει κυβερνηθῆ καλῆτερα ἢ θέλει εὐτυχῆσαι, ὁπόταν, περὶ τὸν Κωλέττου, λάβουν τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως ἀνθρώποι μῆτε ὑπὸ τοῦ βασιλέως μας, μῆτε ὑπὸ τοῦ ἔθνους εὐνοούμενοι, μῆτε ὑπὸ τῶν ξένων ἔθνῶν θεωρούμενοι ἱκανοὶ νὰ πράξωσιν ὅσα ἐπραξε μέχρι τοῦδε ὁ Κωλέττης; Δὲν εἶναι, τέλος, γελοῖα καὶ ἀντιπατριωτικὴ ἡ ἀντιπολιτευσίς πολεμοῦσα τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν, χωρὶς νὰ καταδεικνύῃ ὅτι ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὴν θέλει ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ κυβερνήσῃ μετ' ἐπιτυχίας τὸν τόπον;

Παραπονεῖται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, [καὶ διὰ τῆς λέξεως λαὸς δὲν ἐννοοῦμεν τὸν χυδαῖον ὄχλον, ἀλλὰ τὴν ἀνωτέραν τῶν πολιτῶν τάξιν] ὅτι ἡ κυβέρνησις εὐρίσκει πολλὰ προσκόμματα εἰς τὴν κυβερνητικὴν πορείαν τῆς καὶ ὅτι εἶναι ἀνδραγαθία. Ὁ ἐθνικὸς τύπος ἀκαταπαύστως πληροφορεῖ τὸν λαὸν περὶ τῆς ἀληθοῦς αἰτίας τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων μας καταστάσεως, ὅτι δηλαδὴ αἱ ἀνήθικαι καὶ ἀνοικονόμητοι ἀξιώσεις βουλευτῶν τινῶν γίνονται πρόσκομμα εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν, καὶ τὸν συμβουλεύει νὰ φανῇ φρονιμώτερος εἰς τὰς μελλούσας τουλάχιστον βουλευτικὰς ἐκλογάς. Καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς ἐρωτώμενος ἀναγνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ εὐτυχῆσῃ ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, ἂν εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς δὲν λάβῃ μέτρα, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀπιθεστέρους, τοὺς μετριόφρονας καὶ τοὺς συντηρητικότερους μεταξὺ αὐτοῦ, ὡς καταλληλοτέρους πρὸς ἐκπλήρωσιν τοσοῦτον ὑψηλοῦ καὶ ἐξόχου καθήκοντος. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν βλέπομεν εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κράτους τινὰς μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀναισθητοῦντας καὶ προετοιμαζομένους νὰ πέσωσι πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν βόρβορον εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἔπεσαν, καὶ νὰ ἐξωκέλωσιν εἰς τ' αὐτὰ σφάλματα εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἄλλοτε ἐξώκελλον. Τοὺς βλέπομεν δηλαδὴ ὑποστηρίζοντας ὅπωςδὴποτε πρόσωπα περιφάνη διὰ τ' ἀγρία πάθη των, περιβόητα διὰ τὴν φιλαρχίαν καὶ τὴν φιλοδοξίαν των, καὶ τρομερὰ διὰ τὸ φιλοτάραχον καὶ τὸ ἀνήσυχον τοῦ πνεύματός των. Ἐνῶ λοιπὸν ἀφ' ἐνὸς ἀναγνωρίζουν ἢ ὁμολογοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἀπαθέστατοι, πρέπει νὰ μὴν ἦναι ἰδιοτελεῖς, φιλόδοξοι, ἐκδικητικοί, πρέπει, τέλος, νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες δὲν διακινδυνεύουν οὔτε τὴν κατάστασιν οὔτε τὴν ἡσυχίαν, οὔτε αὐτὴν τὴν ἰδίαν των ζωὴν, ἂν προτεθῶ, διὰ νὰ γίνωσι βουλευταί, ἀλλὰ θεωροῦν τὸ καθῆκον αὐτὸ ὡς βάρος ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας εἶναι μέλη· διότι μὲ τοιοῦτους ἀντιπροσώπους δυνάμεθα νὰ κυβερνηθῶμεν καλῶς καὶ νὰ προοδεύσωμεν ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, ὑποστηρίζουν τυφλῶς, τὸ ἐπαναλέγομεν, τοὺς τὰ ἐναντία αὐτῶν τῶν προσόντων ἔχοντας, χωρὶς νὰ συναισθανθῶσιν ὅτι ὁ πτωχὸς κατὰ τὴν κατάστασιν Ἑλλήν, ὁ διακινδυνεύων αὐτὴν, καὶ ταῦτο χρόνως διακινδυνεύων τὴν ἡσυχίαν καὶ αὐτὴν πολλάκις τὴν ζωὴν του διὰ νὰ γίνῃ βουλευτὴς, καὶ ὁ φιλοτάραχος, ὅστις εἰς πολλὰς περιστάσεις ἔδοσε δείγματα τοιοῦτου χαρακτῆρος, γενόμενος βουλευτὴς θέλει κἀθηται νουπι, κατὰ τὴν παροιμίαν, τοῦ Πρωθυπουργοῦ, θέλει κἀθηται διπλοπόδι ἐνώπιόν του, ὅχι ζητῶν ἀλλὰ προστάζων αὐτόν, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος θέλει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ βουλευτὴς ὅχι διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ διὰ νὰ θύσῃ καὶ ν' ἀπολέσῃ, ὅτι θέλει ἐνωθῆ μὲ τὴν ἀντιπολιτευσίαν διὰ νὰ πολεμήσῃ τὴν ἐξουσίαν, ὁπόταν δὲν γίνωσι δεκταὶ αἱ προτάσεις του, ὁπόταν δηλαδὴ ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις καὶ ὑψηλὰς προστάσεις του καὶ τέλος ὅτι θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἐκθρονίσῃ καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα, εἰ δυνατόν, ὁπόταν τὸν κυριεύσῃ ἡ τῶν ἀγρίων παθῶν του μαγία. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων μας, ἐνὸς μὲν ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, διὰ νὰ κατανοήσωμεν ποῦ τρέχομεν καὶ πῶς ἐνεργῶμεν. Διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀνεκτήσαμεν τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν, διὰ ν' ἀπαλλαγθῶμεν ἀπὸ τὰ ἀτοπήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἤδύνατο νὰ ἐξωκελῆ ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία· ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε φρονήσεως οὔτε καλῶς ἐγνωσμένου συμφέροντος ἔργον νὰ ἐμπιστευόμεθα αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀναξίων νὰ τὴν διευθύνωσι πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας. Δὲν εἶναι λέγομεν ἔργον φρονήσεως καὶ καλῶς ἐγνωσμένου συμφέροντος νὰ θέτωμεν ἀπέναντι τοῦ Μονάρχου μας πρόσωπα ἀξιοῦντα νὰ σφετερισθῶσι τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐναπεταμιεύθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τοῦ Συντάγματος, οὐδὲ τόσους τυραννίσκους ἀξιοῦντας νὰ γίνωνται τὰ πράγματα κατὰ τὴν θέλησιν καὶ τὸ συμφέρον των.

[ἀκολουθεῖ]

Πρὸ ἡμερῶν διεδόθη ἐνταῦθα φήμη ὅτι διάφορα πειρατικὰ πλοίαρῖα ἀνήκοντα εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος διέπλεον περὶ τὴν Πάτμον, Σάμον καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας αὐτῆ δὲ ἡ φήμη ἐθορύθησεν οὐ μικρὸν τοὺς κυρίους ἐμπόρους μας. Ἡ σεβαστὴ κυβέρνησις λαβούσα τὰς περὶ τούτου πληροφορίας, ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ πρὸς καταδίωξιν τῶν πειρατῶν αὐτῶν τὰς δύο ἐθνικὰς κορβέτας τὸν Λουδοβίκον καὶ τὴν Ἀμαλίαν, αἱ ὁποῖαι περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστῶσης ἐβδομάδος ἀπέπλευσαν ἐντεῦθεν· ἐλπίζομεν δὲ νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν σύλληψιν ὄλων αὐτῶν τῶν πειρατικῶν πλοίων. Ἐπαινοῦμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἣτις περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἔσπευσε νὰ καταδιώξῃ τοὺς κακούργους, ἔστωσαν καὶ ἄλλοθενεῖς.

Τινὲς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες, αἱ ἔχουσαι τοὺς συντάκτας των κούρους καὶ ἀμοίρους πραγματικῆς κρίσεως, ἐξακολουθοῦσαι νὰ λέγωσιν, ἅμα ἄρθρον τι νομοσχεδίου προσβάλλεται καὶ κηρύττεται ἀπαράδεκτον ἀπὸ τὰς Βουλὰς, διὰ τὴν ὑπουργεῖον δὲν παραιτεῖται; ἂν ὁ Πρωθυπουργὸς εἶχε φιλοτιμίαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγουσαι μᾶς ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς παραίτησεως ἐν καιρῷ ἡττης τοῦ ὑπουργείου ἀπέναντι τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν Βουλῶν.

Ὅταν τὸ ὑπουργεῖον ἠττᾶται εἰς ζητήματα ἐθνικὰ καὶ σωτήρια, εἰς ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρει μεγάλως τὴν Κυβέρνησιν, εἰς ζητήματα, τῶν ὁποίων ἂν ἀποτύχῃ, εὐρίσκειται εἰς ἀδιέξοδον πορείαν, ἐν ἀποτυχίᾳ τοιούτων ζητημάτων, ὀφείλει πᾶς φιλότιμος Πρωθυπουργὸς νὰ διαλύσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην καχεξίαν μὲ τὴν ἄμεσον παραίτησίν του, ὡς ἔκαμεν ὁ Πολιτικὸς τῆς Ἀγγλίας Πρωθυπουργός, Ῥόβέρτος Πήλ. Τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον ἠττήθη ὁ δευτερευόντων τῶν πολιτικῶν πραγμάτων Πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας, ἦτο καὶ εἶναι τὸ σπουδαιότατον ἀντικείμενον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μεγάλη Νῆσος Ἰρλανδία, κατοικουμένη ἀπὸ ἑκτῶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τοῦ βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀφηνιᾶ, διαρρήγνυει τοὺς χαλινοὺς τῆς τάξεως, καὶ τρέχει δρόμον ἀναρχικόν, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα τὸν δεινότερον Ῥήτορα τοῦ τόπου τὸν Ὀκονέλον, ζητεῖ προνομία ἀνεξαρτησίας. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας ἔχουσα ἀφ' ἐνὸς τὸν ἐπικίνδυνον Δημαγωγὸν τῆς Ἀνακλήσεως, ἀφ' ἑτέρου τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς τῆς ἀταξίας καὶ ἀπειθείας τοῦ λαοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ὅπου ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν Πολιτῶν κατήντησαν τὰ πλέον ἐπισφαλῆ, ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ καταθλίψῃ ταῦτα πάντα ἔκριεν ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι καταναγκαστικὰ μέτρα, νὰ ἐκδοθῶσιν ἑκτακτοὶ νόμοι· ἐφ' οἷς καὶ καθυπέβαλεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον νομοσχέδιον τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον κατὰ δυστυχίαν τοῦ Ἰόπου δὲν ἔλαβεν ὑποστήριξιν.

Ὅταν λοιπὸν ἠττᾶται τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοιοῦτον μέγα καὶ σπουδαιότατον ζήτημα, συμφέρει πλέον αὐτῷ νὰ κυβερνᾷ τὸ ἔθνος ὑπὸ τὴν πλέον ἐπικίνδυνον θέσιν; Ἡ δὲ ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος διὰ ποῖον λόγον νὰ παραιτηθῇ; διότι αὐτὸ μὲν ἐσκέφθη ὅτι συμφέρει εἰς τὸ ἔθνος νὰ ὑπηρετῶσιν οἱ νεοσύλληκτοι στρατιῶται τρία ἔτη εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἡ δὲ Βουλὴ ἔκρινε συμφερότερον τὸ ἔν ἔτος ἀντιπαραδῶσιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἔκρινε συμφερότερον τὸ ἔν ἔτος ἀντιπαραδῶσιν, καὶ τί πρὸς τοῦτο; ἢ διότι τὸ μὲν ὑπουργεῖον ἐνέκρινε νὰ δοθῶσι βοήθεια πρὸς τὴν δεῖνα Πόλιν τεσσαρά-

κοντα χιλιάδες δραχμαὶ πρὸς ἀνέυρεσιν ὑδάτων καὶ κατασκευὴν ὄχετοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδοκίμασε τὴν βοήθειαν ταύτην; καὶ ἂν ἡ Γερουσία ἀπερρίψῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦ νὰ παραρτηθῇ τὸ χωρίον Καλύβια τοῦ Ἀγρινίου εἰς τὸν Δήμον Ὀλενείας τοῦ Μεσσολογγίου, ποῖαν σημαντικώτητα εἶχε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, διὰ τοῦ ὁποῖου τὴν ἀπόρριψιν νὰ συγκινήθῃ ἡ Κυβέρνησις; τί ἐκέρδιζεν ἂν ἐπετύχαινε, καὶ τί ἔχασεν, ἂν ἀπερρίφθη; ἐπὶ τοιούτων προτάσεων οὐδενὸς λόγου ἀξίων, καὶ ἐπὶ ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀποτυχία δὲν ἐπιβαρύνει μόνον τὸ ὑπουργεῖον, οὐδὲ φέρει προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς; δὲν εἶναι μωρία νὰ πιστεύσῃ ὁ ἀντιπολιτευόμενος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχασε τὴν πλειοψηφίαν του, ἔχασε τὴν πωξίδα του, διότι ὁ Κριεζώτης ἐκακίωσε μὲ τὸν Κωλέττην μίαν ἐβδομάδα; διότι ὁ ἄλλος Βουλευτὴς ἐκακίωσε καὶ αὐτὸς, ὁμοίως καὶ ἕνας ἄλλος; Ὁ μωρὸς ἀντιπολιτευόμενος ἀντὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς αἰτίας, διὰς ἐκακίωσαν οἱ ὑπουργικοὶ Βουλευταί, διὰ νὰ ἠξέυρη, ἂν τὰ παράπονα αὐτῶν εἶναι ἐθνικὰ, ἢ ὑπὲρ πόλεως τινὸς ἢ δήμου, ἢ ἐπαρχίας, ἢ εἶναι ἰδιαιτέρα ἀτομικὰ παράπονα, ἀντὶ νὰ γνωρίζῃ ταῦτα, χαιρεῖ καὶ σκιρτᾷ εἰς τὴν ἐφήμερον μεταβολὴν τῶν ὑπουργικῶν. Διατί ὁ δεῖνα Βουλευτὴς ἐψυχράνθη; διότι ἐπειράχθη τὸ ἀπόλυτον τῆς Τοπαρχίας του; διὰ τί ὁ ἄλλος ἐψυχράνθη; διότι ἕνας εὐνοϊκὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ κατεπάτησε τὴν αὐθεντείαν του; διὰ τί ὁ τρίτος ἐψυχράνθη; διότι δὲν ἐξεπληρώθησαν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις του.

Ἄραγε οἱ πολεμήσαντες τὸ περὶ καταναγκαστικῶν μέτρων νομοσχέδιον τοῦ Πήλ. ἐκ τοιούτων αἰτιῶν ἐκινήθησαν, ἐξ ὧν καὶ οἱ ἡμέτεροι Βουλευταὶ οὗτοι; εἶναι συγχωρημένον νὰ παραβάλωμεν τὸν βουλευτικὸν χαρακτῆρα τῶν ἡμετέρων μὲ ἐκεῖνον τῶν Ἀγγλῶν Βουλευτῶν; εἶναι συγχωρημένον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ δεῖνα Λόρδος ἐκακίωσε κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ ἔδωκε τὴν μέλαιναν ψήφον, διότι οὗτος ἀπέβαλε τῆς θέσεώς του τὸν φίλον τοῦ Λόρδου Εἰρηνοδίκην δεῖνα ἕνεκα καταχρήσεων καὶ ἀνικανότητος; εἶναι συγχωρημένον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Λόρδος Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἐκακίωσε κατὰ τοῦ Πήλ, καὶ ἐψήφισε κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου του, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν ἐβαθμολόγησε τὸν Βλάκα υἱόν του, διὰ τὸν ὁποῖον ἤθελε γελᾶσθαι τὸ Κοινόν, ἂν τὸν ἔβλεπε φέροντα βαθμὸν καὶ στολὴν ἀξιοματικοῦ; ἢ εἶναι ψεῦδος ὅτι ταῦτα πάντα συνέβησαν εἰς ἡμᾶς;

Εἰς Πολιτεῖαν καθ' ἣν ἡ τύχη τοῦ ὑπουργείου κρέμαται ἀπὸ τὰς Βουλὰς τοῦ ἔθνους, ὑπάρχει ἐκεῖ βεβαίως τὸ σχετικόν, καὶ τὸ ἀλληλένδετον, καὶ ἡ ὁμοφροσύνη τῶν προσώπων μιᾶς ἐκάστης τῶν δυνάμεων τῆς Πολιτείας· ὅθεν ἀπέναντι τοιαύτης ἰσχυρᾶς καὶ αὐθεντικῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὑπουργεῖον κλονίζεται, πίπτει, καὶ ἐνίοτε τρέμει μήπως πάθῃ δεινότερα καὶ εἰσαχθῇ εἰς δίκην, καὶ καθίσῃ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Προδότου τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἡμετέραν Πολιτεῖαν, ἔνθα τὰ πρόσωπα τῶν Βουλῶν ψφίζουσι καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων, ἔνθα γίνονται ἀντιπολιτευόμενοι μὲν οἱ ἔχοντες προσωπικὰ πάθη κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὑπουργικοὶ δὲ οἱ ὠφελοῦμενοι ἐκ τῆς εὐνοίας τῶν ὑπουργῶν, καὶ ὅτε μὲν ἀντιπράττοντες, ὅτε δὲ συμπράττοντες, γενομένης ἐκ τοῦ φανεροῦ τῆς μεταβολῆς αὐτῶν, οὐχὶ ἐκ πατριωτισμοῦ, οὐχὶ ἐκ καθαρᾶς συνειδήσεως, ἀλλ' ἀπὸ αἰτίας, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, εἰς τοιαύτην λέγομεν πολιτικὴν κοινωνίαν, τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ ὑπουργείου ν' ἀρίνη τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες πρὶν ἀρχίσωσι νὰ κυβερνήσωσι, θέλουσιν εὐρεθῆ διηρημένοι, καὶ ἀσύμφωνοι; εἰς ποῖον νὰ παραδώσῃ ὁ Κωλέτης τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος; εἰς τὸν Μεταξᾶν; καὶ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Μεταξᾶς ὅστις, ἐνῶ συνυπουργεῖ μὲ τὸν Κωλέτην, εἶχε τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ μέρος του, τὴν ὁποίαν μὴ δυνήθει νὰ διατηρήσῃ τὴν ἔχασε, καὶ ἐβιάσθη νὰ παραιτηθῇ; ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς δὲν ἐξεφώνησεν ὁ ἴδιος μὲ παράπονον, ὅτι τὸν ἄφησαν οἱ περισσότεροι τῶν φίλων του, οἱ ἄνθρωποι τοῦ συστήματός του, διότι δὲν τοὺς εὐχαρίστησε, καθὼς ἤθελον καὶ ἀπῆτουν; διότι ἐπρόσθεσε, δὲν ἐδυνάμην νὰ τοὺς εὐχαριστήσω ὅλους; δηλαδὴ ὁ Μεταξᾶς δὲν δύναται νὰ κυβερνήσῃ ὑπὸ Βουλευτὰς ἐπαίτας καὶ ὑπὸ ὁμοίους Γερουσιαστὰς; ἢ μήπως αἱ αἰτίσεις τῶν μὲν καὶ τῶν δεξέων θέλουσι παύσει ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μεταξᾶ, καὶ δὲν θέλουσι παρὰ τὸν Κωλέτην; εἰς ποῖον δὲ ἄλλον νὰ παραδώσῃ ὁ Κωλέτης τὴν Κυβέρνησιν; εἰς τὸν Μαυρο-

καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει οὐδὲ δέκα φίλους τοῦ ἠδὲ
 συστήματός του ἐκ τῶν Βουλευτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ
 οὗτοι καὶ παλαιὸι καὶ πρόσφατοι. Διὰ τὴν κυβερ-
 νῶν οὗτος, θέλει προσφύγη εἰς τὸ μέτρον τοῦ νὰ
 τὴν Βουλὴν καὶ νὰ συγκαλέσῃ νέαν Βουλευτικὴν ἐκ-
 ἀλλὰ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη μείζων τῆς πρώ-
 θελωμεν ἔχει στάσεις καὶ αἰματοχυσίας, ὅσας δὲν
 εἰς τὸ προλαβὼν ὑπουργεῖον του. Εἰς ποίους ἀλ-
 λῶν; Εἰς τὸν Ζωγράφον; Εἰς τὸν Τρικούρη; εἰς
 αἰσθητὴν; Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Πολῖται εἶναι καὶ Πα-
 κολοί, καὶ ἄνδρες πολιτικῆς ἰκανότητος, καὶ δοκιμα-
 εἰς τὸν ὑπουργικὸν βίον· ἀλλ' οὗτοι τότε δύνανται νὰ
 ἀσφαλῶς καὶ εὐαρέστως, ἀφοῦ ἀποθάνωσι προη-
 οἱ τρεῖς πρότεροι ἀντιζήλοι· ἄλλως δὲ ἀπέναντι μὲν
 ἀντενεργειῶν καὶ ἀντενεργειῶν τῶν τριῶν τούτων φατοῖ
 ἀπέναντι δὲ ἀπειρῶν αἰτήσεων Βουλευτῶν καὶ Γε-
 οῦσι εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ κυβερνήσωσι μίαν μόνον
 τὸ Κράτος. Καὶ τόσον δύσχυρίζομεθα εἰς τὴν
 καὶ τούτην, ὥστε τὴν φρονοῦμεν ἀλόγηστον, καὶ
 τὴν πεποθησιν ταύτην ἀπὸ τὴν διηκενὴ διαίρε-
 ἀτυμωρίας τῶν ἀρχόντων ἢ προυχόντων τῆς Πελο-
 ἴδου εἰς τὴν Βουλὴν ἀποτελοῦσι τὸν ἡμισυ σχε-
 τῶν Βουλευτῶν· ἀν οἱ Πελοποννήσιοι οὗτοι Βου-
 ἴσαν σύμφωνοι καὶ ὁμόφρονες πρὸς τὴν κυβερνήσιν
 Πατρίδος, αὐτοὶ ἤθελον ἄγῃ καὶ φέρῃ τὰ πράγματα, διό-
 αὐτῶν ἤθελον ἐνωθῶσι καὶ πολλοὶ τῶν αἰγαιοπελαγι-
 οἱ ὄλιγοι καὶ ἐκ τῶν τῆς Σπερδεῆς ἤδη δὲ ἄγονται
 οἰκιστῶν καὶ τῶν δὲ ὡς ἀσήμαντοι τινὲς καὶ
 ἐλευθερίας. Ἐχόντες λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τὸν τοιοῦτον
 τῶν Πελοποννησίων Βουλευτῶν, δυνάμεθα νὰ
 εἰς τοιαύτην ἀπάτην, ὥστε νὰ πιστεύσωμεν
 Ζωγράφος, ἢ ὁ Παλαμιδῆς, ἢ ἕτερος τις δύναται νὰ κυ-
 τὴν Ἑλλάδα χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν ὑποστήριξιν τῶν
 ἄλλων.
 ἔπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ ἀνεπτύξαμεν τὸ ζήτημα, ὅτι τὸ
 ἰσχυρότερον πάντων εἶναι τὸ νὰ κυβερνήσῃ τις εὐαρέστως
 Ἑλλάδας, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὅταν οἱ Ἕλληνες οὗτοι πέ-
 καὶ ἐνεκα τούτου οἱ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ διὰ
 οἰκιστῶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοὺς φίλους των, τοὺς θπα-
 των, τοὺς συμφοριαστάς των, καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς συγ-
 των, ἀναγκάζονται νὰ προσέρχωνται συγχρότα εἰς
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Διὰ τὸ νὰ μὴ νομίσῃ τις ὅτι γενικεῦ-
 τὸ πρᾶγμα ἐφ' ὅλων τῶν Βουλευτῶν καὶ ἐφ' ὅλων τῶν Γε-
 οῦσι, χρεωστοῦμεν νὰ ἐξηγηθῶμεν.
 ἔχοντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δημοσιογράφου, πρέπει νὰ
 ὀφείλομεν τὴν πολιτικὴν διαγωγὴν τῶν ἐνοτῶν πράγμασι,
 νὰ γράφωμεν ἐν γνώσει καὶ ἐν συνειδήσει, ὅ ἐστὶ νὰ γρά-
 ἀληθείας καὶ πράγματα. Διὰ τὸ νὰ ἡμπορέσωμεν λοιπὸν
 ἀνακλιψόμεν τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα ἐνὸς ἐκάστου, καὶ
 ἀναμειβόμεν νὰ σταθμίζωμεν τὰ παράπονα αὐτῶν κατὰ τῆς
 αἰτίας ἢ τῆς Κυβερνήσεως ἐνομίσωμεν ὅτι δὲν μᾶς ἀρκού-
 εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν παρατηρήσεις μας
 τῆς φαινομένης διαγωγῆς των· ὅθεν ἠθελήσαμεν καὶ δι' ἄλ-
 λῶν νὰ ὠφελῆθωμεν εἰς τὸν σκοπὸν.
 κατὰλλήλοτερον λοιπὸν μέσον τῶν ἀκριβεστέρων παρα-
 μας ἐνομίσωμεν νὰ κατασκοπεύσωμεν τὴν διαγω-
 τῶν δημοσίων τούτων ἀνθρώπων τοῦ ἔθνους εἰς αὐτὴν τὴν
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἐν ἔτος ἐξηκολούθησαμεν νὰ
 ὀφείλομεν εἰς τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν οἰκίαν ὑπὸ τὸ πρό-
 προσφορικῆς ἀναφορῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ παρεπι-
 τῶν. Πάν ὅ, τι ἀφορᾷ τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ τῶν ἀνθρώ-
 τῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κωλέτου οὔτε κἀν ἐδώκα-
 παραμικρὰν προσοχὴν διότι δὲν εἴμεθα τοιαύτης κα-
 ὡστε νὰ ἐξετάζωμεν μεταξὺ τῶν δημοσίων καὶ τὰ
 τῶν πολιτικῶν μας. Ὁμολογοῦμεν λοιπὸν ὑπὸ μαρ-
 τῶν τῶν πληθῶν τῶν συγκαλόντων εἰς τὴν αἴθουσαν
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι δὲν ἔλειψαν ποτὲ τοῦ νὰ παρίστανται
 Βουλευταὶ μὲν ἀπὸ πέντε ἕως δέκα, ἐνίοτε δὲ ἕως δε-
 οῦσι, Γερουσιασταὶ δὲ ἀπὸ τρεῖς ἕως δέκα, περιμένοντες
 οἱ καὶ οἱ λοιποὶ ἰδιῶται, νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ ὁ Πρω-
 οῦσι, διὰ νὰ εἰσελθῶσι μετ' αὐτῶν τοῦ νὰ ἀναφέρωσι τὰς
 τῶν. ὁ Πρωθυπουργὸς ὑπεδέχτο καὶ τούτους ὡς
 ἰδιῶτας, ὅ ἐστιν, ἄλλοτε μὲν ἀνοίγων τὴν θύραν, πα-

ρετῆρει τοὺς παρισταμένους ἕνα πρὸς ἕνα ἰσταμένους ὀρθίους,
 καὶ χωρὶς νὰ καλέσῃ τινὰ, ἔκλειε τὴν θύραν, καὶ πάλιν μετὰ
 ἡμίσειαν ὥραν ἀνοίγων παρετῆρει ὄλιγον, καὶ λέγων ὅτι δὲν
 εὐκαίρει νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς κἀνένα, ἀνεχώρει, καὶ οἱ πα-
 τέρεις οὗτοι τοῦ ἔθνους Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ἔμενον
 χάσκοντες· ἄλλοτε δὲ ἀνοίγων τὴν θύραν τοῦ θαλάμου του
 πολλὴ ἀργά, ἐσημῆδεν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ ἀκροασ-
 θῇ, καὶ ἐκάλει αὐτὸν σπανάως ὅμως εἰδομεν νὰ προτιμῶν-
 ται ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι Γερουσιασταὶ καὶ σπανάως εἶδο-
 μεν ν' ἀκροασθῇ, ὅλους τοὺς παρευρισκόμενους τούτους πα-
 τέρεις· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνειθίζει ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ πα-
 ραβλέπῃ ὄντινα εἰς προηγουμένην ἀνοιξὴν τῆς αἴθουσης ἐδώ-
 κεν ἀκρόασιν· ὅθεν πολλάκις εἶδομεν Γερουσιαστὰς καὶ Βου-
 λευτὰς ν' ἀναχωρῶσι χωρὶς νὰ λάβωσιν ἀκρόασιν. Ἐλυπού-
 μεθα ἐνδομύχως βλέποντες τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους νὰ περι-
 κυκλῶσιν, ἰστάμενοι ὀρθιοὶ, μίαν καὶ δύο ὥρας, τὴν θύραν τοῦ
 θαλάμου, διὰ νὰ μείσθωσιν οἱ πρότεροι· ἀλλὰ οἱ ἰδιῶται ἐνίοτε
 προκατελάμβανον τὴν θέσιν, καὶ εἶχον περισταμένους των
 τοὺς ἀναξίους τούτους πατέρας των. Ἐχοῦσαμεν ἕνα Γερουσι-
 αστὴν νὰ μᾶς εἶπῃ ὅτι· πέμπτην φορὰν ἐλθὼν ἤδη δὲν ἡμ-
 πόρεια νὰ λάβω καὶ ἐγὼ τὴν εἴσοδον νὰ ὁμιλήσω κατὰ τι διὰ
 τοὺς ἐπαρχιώτας μου, καὶ λυπημένος ὁ ἄνθρωπος ἀνεχώ-
 ρησεν. Ἄλλοτε ἐμρηνίζομενος ἐν τῷ μέτρῳ τῆς αἰθούσης, καὶ
 τοῦτο ἐγένετο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς Κυριακάς, ἐχαίρετα τοὺς
 πάντας, καὶ πλησιάζων εἰς ἕνα ἕκαστον ἠρώτα καὶ ἤκουε τῆ
 αἴτησιν, καὶ εἰς ὅλους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐδίδεν ἐλπί-
 δας, ἤρχετο καὶ πρὸς τὸν Βουλευτὴν καὶ τὸν Γερουσιαστὴν,
 ὑπεκρίνετο ὅτι ἐδίδοε πλεοστέρην προσοχὴν εἰς αὐτοὺς· ἀλλ'
 ὅταν ἡμεῖς τοὺς ἐβλέπομεν πάλιν μετ' ἡμέρας εἰς τὴν αἴθουσαν
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ, δὲν ἡμφιβάλλομεν ὅτι αἱ ὑποσχέσεις του
 ἔμεναν ἀνεπύρητοι· ἄλλοτε χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν αἴ-
 θουσαν ἢ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου καὶ ἐκεῖ συ-
 νέρονται οἱ παρεπιροῦντες, δι' ἄλλης θυρίδος ἐξήρχετο
 ἐξω τῆς οἰκίας, καὶ μόλις ἐμάνθανον ἀπὸ τὸν Κώνσταν οἱ
 παριστάμενοι, ὅτι ἀνεχώρησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Κωλέτ-
 τῆς ἐγνώριζεν ἀφοῦ πολλάκις τοὺς ἀκρόασθῃ, τί ἐζήτηε καὶ
 τί ἤθελεν ὁ καθείς. Ἄλλοτε ὁ Μερζῆν Ἀράπης θυρωρὸς
 τῆς οἰκίας ἐκώλυε τὴν εἴσοδον ἐξ ἴσου καὶ εἰς Βουλευτὴν
 καὶ Γερουσιαστὴν ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰδιῶτας, λέγων ὅτι ὁ κύρι-
 ὸς του κειτόμενος εἰς τὸ κραθδάτι δὲν δέχεται κἀνένα καὶ
 τυχόντες καὶ ἡμεῖς ἐνίοτε συνοδοῖα αὐτῶν, ἐπεστρέφαμεν εἰς
 τὰ ἴδια. Τὰς νυκτερινὰς δὲ συναστροφὰς τοῦ Πρωθυπουρ-
 γοῦ μετὰ τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀνδρῶν δὲν γνωρίζομεν, καὶ
 ἀν ποτε μανθάνωμεν τι, δὲν εἶναι εὐπρεπὲς νὰ κοινοποιῶμεν,
 διότι πρέπει νὰ σεβώμεθα τὰς οἰκιακὰς συναστροφὰς, καὶ
 τὰς γενομένας τῶν συνεργουμένων ὁμιλίαις. Ἄν καὶ σπανί-
 ως ὁ Πρωθυπουργὸς πηγαίῃ εἰς τὰ καταστήματα τῶν ὑπουρ-
 γείων του, ἠθελήσαμεν καὶ ἐκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τοὺς πα-
 τέρεις μᾶς τούτους· μαρτυροῦμεθα τὴν ὑπαλληλίαν τῶν κατα-
 στημάτων, ὅτι οὐδ' ἐκεῖ δὲν ἔλειψαν νὰ προσέρχωνται καὶ
 Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ, καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἀδειαν τῆς
 εἰσόδου εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ· ἀλλὰ διὰ τὸ
 τὴν ἐπιτύχωσιν, ἔπρεπε νὰ περιμενῶμεν ἀρετὴν ὥραν ἰστά-
 μενοι. Εἶναι περιττὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι κανεὶς τῶν ἀντιπολι-
 τευμένων δὲν ἐπλησίαζεν· διότι δὲν ἐδύνατο νὰ ἐλπίξῃ ἀντι-
 πολιτευόμενος.
 Ταῦτα λέγοντες δημοσίᾳ σκοπὸν δὲν ἔχομεν εἰ μὴ νὰ δεῖ-
 ξώμεν τὴν ἠθικὴν τῶν Βουλῶν μας, καὶ νὰ φέρωμεν εἰς συ-
 ναίστησιν τοὺς ἀπολιθωμένους τὴν καρδίαν ἀπὸ ψυχικὰ πάθη,
 καὶ νὰ γνωρίσωσιν ἂν οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἢ πα-
 ραίτησις τοῦ Κωλέτου ἀπὸ τὴν Πρωθυπουργίαν θέλει φέρει,
 ὡς λέγουσι, τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος. Ἄν οἱ Ἄντιπο-
 λιτευόμενοι Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ἦσαν εὐκρινεῖς καὶ
 καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὡς ὁ Βουλευτὴς Διομήδης Κυριακοῦ, καὶ
 ὁ Γερουσιαστὴς Γεώργιος Ψύλλας, καὶ ἐκάκιζον τὰ κακῶς
 ἔχοντα, καὶ παρεδέχοντο τὰ καλῶς· ἂν καὶ οἱ συμπολιτευό-
 μενοι ὑπεστήριζον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰ καλῶς ἔχοντα, τὰ
 δὲ κακῶς ἀπεδοκίμαζον, τοῦτο ἤθελον εἶναι ἡ εὐδαιμονία
 τῆς Πατρίδος. Ὅταν ὅμως κατακρατῶσι τοὺς μὲν ἀντιπο-
 λιτευόμενους τὰ ἀτομικὰ των πάθη, τοὺς δὲ συμπολιτευόμε-
 νους τὰ ἀτομικὰ των συμφέροντα, ποῖος ἄλλος ἐπιδειξιώτερος
 τοῦ Κωλέτου εἰς τοιαύτην περίστασιν ἤθελε διεξάγῃ μᾶλλον
 ἀσφαλῶς τὰ δυσάγωγα ταῦτα σώματα; Εἶπομεν καὶ ἀνω-

τερω ὅτι δὲν γενικεύομεν τὸ πρᾶγμα ἐφ' ὅλων τῶν Βουλευ-
 τῶν καὶ ἐφ' ὅλων τῶν Γερουσιαστῶν· ἀλλὰ πάντοτε οἱ διακε-
 κριμένοι εἶναι ὀλιγώτεροι, καὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν ὑπερισχύουν.
 Καὶ ἐν γένει δὲ πάλιν δὲν μεμψόμεθα οὔτε τὴν Βουλὴν οὔτε
 τὴν Γερουσίαν ἀπὸ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν σύγκρηται πρόσωπα
 ὁ ἄνθρωπος πάντοτε εὐρίσκειται εἰς ἀνάγκας, καὶ ἐνεκα τοῦ
 του ἔχει χρεῖαν προστασίας καὶ συνδρομῆς. Δὲν εἶναι ἀμ-
 φιβολία ὅτι ἀνάγκη ἐκίνει καὶ Γερουσιαστὰς καὶ Βουλευτὰς,
 νὰ προσφοιτῶσιν εἰς τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν οἰκίαν, καὶ ἡ
 ἀνάγκη αὕτη ἦτο νὰ συνδράμωσι τὰ πρόσωπα τῆς συμπα-
 θείας των. Τὸ ἔργον δὲν εἶναι μὲν κακόν, ἀλλὰ ἐξ αὐτοῦ
 πηγάζει κακόν, τὸ νὰ θυσιάξῃ τις τὰ γενικά διὰ τὰ μερικὰ
 καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ἀδυναμία τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου τὸ νὰ
 ἐπιβλέπῃ τὰ εἰδικὰ, τὰ πλησίον, τὰ οἰκεία, καὶ νὰ παραβλέπῃ
 τὰ γενικά, τὰ πόρρω, καὶ τὰ κοινὰ.
 Ἡ παραίτησις λοιπὸν τοῦ Κωλέτου ἀντὶ νὰ εἶναι εἰς ὄρε-
 λος τῆς Πατρίδος, θέλει φέρει τὸ ἐναντίον. Δὲν λαλοῦμεν
 ὡς φανατικοὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, οὔτε ὡς μεμειθωμένοι, ἐξ ἐναντίας
 ὄλιγον χρεωστοῦμεν πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην. Τὰ πράγματα
 τα ὅμως τῆς Πατρίδος, ἡ κατάστασις τοῦ τόπου, καὶ ἡ ἀσυμ-
 φωνία τῶν Πελοποννησίων μᾶς διδάσκουσι νὰ φρονώμεν, καὶ
 νὰ γράφωμεν τοιοῦτοτρόπως, καὶ νὰ λογιζώμεν κούφους καὶ
 μωροὺς τοὺς φανασκούντας κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦντος Κω-
 λέτου.
 [ἐκ τοῦ Ἀγγέλου].

89.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Βασιλεῖον Νομάρχας.

Τὸ ἀρθ. 8. τοῦ ἀπὸ 18. Μαρτίου 1844 νόμου περὶ ἐκ-
 λογῆς Βουλευτῶν διαλαμβάνον περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐκ-
 λεκτικῶν καταλόγων διὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς, αἰτινες
 ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῶσι τότε, ἐπιφέρει ὅτι οἱ κατάλογοι οἱ
 τοι θέλον ἐκτίθεσθαι διὰ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου.
 Ἡ περίοδος αὕτη τοῦ νόμου ἀτελής οὔσα καὶ ἀσαφῆς ἔδωκεν,
 ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ μὴν ἐνεργηθῇ ἕως τώρα τίποτε ὡς πρὸς
 τὴν κατ' ἔτος ἀναθεώρησιν καὶ ἐκθεσιν τῶν καταλόγων. Ἀ-
 νατρέχων ὅμως τις εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τὰ
 ἀφορῶντα τὴν συζήτησιν τοῦ δευτέρου τίτλου τοῦ νόμου
 [ἴδε σελ. 625] εὐρίσκει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περιελάμβανεν
 ἴδιον παράγραφον περὶ ἐτησίως ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλεκτι-
 κῶν καταλόγων ἔχοντα οὕτως, « οἱ κατάλογοι οὗτοι μένου
 ἀμετάβλητοι ἀναθεωροῦνται κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς Α'. Ἀπριλί-
 ου, διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι ἐγγραφαὶ καὶ ἐξαλείψεις
 συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. » Τὸν
 παράγραφον τοῦτον παρεδέχθη ἡ συνέλευσις, μίαν δὲ μόνην
 παρατήρησιν ἀντέταξαν, ὅτι ἡ θέσις του εἶναι καταλληλοτέ-
 ρα ἐν τῷ τέλει τοῦ τίτλου, καὶ ταύτην παρεδέχθη ἡ συνέλευ-
 σις· μετὰ δὲ ταῦτα ἐλησμονήθη νὰ περιληφθῇ εἰς τὸν Νόμον.
 Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν μνημονευθέντων πρακτικῶν τῆς ἐθνοσυνελεύ-
 σεως προκύπτει ἀναντιζήτως, ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ἐννοια τοῦ
 νόμου, Σὰς προσκαλοῦμεν, Κύριε Νομάρχα, ἅμα λάβητε τὴν
 παροῦσαν, νὰ διατάξητε τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς τῆς περιφε-
 ρείας σας νὰ ἐνασχοληθῶσι μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ἀναθεώρη-
 σιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὑπαρχόντων καταλόγων κατὰ τὸ
 ἀρθ. 6. τοῦ Νόμου, ἐγγράφουσαι τοὺς ἐν τῷ μεταξύ ἀποκτή-
 σαντας τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφισθῆναι καὶ ἐξαλείφουσαι τοὺς
 ἀποβαλόντας αὐτὸ ἢ ἀποθανόντας· τούτου δὲ γενομένου νὰ
 ἐκθέσωσι τοὺς οὕτως ἐπιδιορθωθέντας καταλόγους διὰ νὰ γί-
 νῃ ἡ ἀνάκρισις αὐτῶν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ
 Νόμου.
 Θέλετε δὲ ἐπαγρυπνήσει ἀνηρόντως καὶ θέλετε δίδει πρὸς
 τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς ἐκ διαλειμμάτων, χρεῖας καλούσης, τὴν
 ἀναγκαίαν ὠθησιν, ὥστε ν' ἀποπερατωθῇ τὸ προκείμενον ἔρ-
 γον κατ' ὅλους τοὺς Δήμους τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας
 Νομοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐμπροθέσμως. Ὁφείλετε δὲ νὰ λάβητε
 πρόνοιαν, ὥστε οἱ ἐπιδιορθωθῆσόμενοι κατάλογοι νὰ φυλάτ-
 τῶνται ἀσφαλῶς.
 Ἐν Ἀθήναις τὴν 13. Μαΐου 1846.
 ὁ ὑπουργός Ἰωάννης Κωλέττης.
 Σ. Θωματζήσος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αριθ. 204.

Ο παρά τῷ Εἰρηνοδίκῳ Τήνου ἐνεργῶν
Κλητῆρ δηλοποιεῖ δε.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ 114 καὶ ἀπὸ
3. Μαΐου 1841 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν
Σύρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκδοθεί-
σης εἰς τὴν μεταξὺ τῆς ἀπολαυσοῦσης τὰ δι-
καιώματα τῶν πενήτων Κ. Μαργετούλας χή-
ρας ποτὲ Ἰωάννου Κούζοβικ ἐναγούσης κατὰ
τοῦ Τήνου κληρονόμου τοῦ πατρὸς τῆς Νικο-
λάου Σαγρέδου καὶ τοῦ Φραγκίσκου Ἀπέργη
Τρούμπα ἐναγομένου, καὶ κατ' αἰτησιν τῆς
εἰρημένης Μαργετούλας Κούζοβικ, ἐπιτίθεται
εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Κάμπῳ τοῦ
Δήμου Περαιῆς ἐξωθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ
Σίμου Δασίμπρη καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου
Τήνου Κ. Στεφάνου Κουδύλη τὰ εἰς τὴν αὐ-
τὴν περιέρχεται τοῦ αὐτοῦ Δήμου κείμενα ἀκί-
νητα κτήματα τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῶν Φραγ-
κίσκου Ἀπέργη Τρούμπα πρὸς ἀπότισιν δραχ-
μῶν 1276. 91/100 τὸν τόκον αὐτῶν καὶ τῶν
τῆς ἐκτελείσεως ἐξόδων, ὡς φαίνονται ἀκριβῶς
περιγεγραμμένα τῶν κτημάτων καθὼς καὶ
τὸ χρεὸς εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν
καὶ ὑπ' ἀριθ. 203 ἐκθεσιν ἀναγκατικῆς κατα-
σχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων. Δυνάμει τοῦ ἀρ-
θροῦ 965 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὁ πλειστηρι-
ασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἀρχεται σή-
μερον καὶ τελειοῦται τὴν πρώτῃν Σεπτεμβρίου
Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν, θελεῖ ἀρχίσαι δὲ ἀπὸ
τῆς ὀγδόης Π. Μ. καὶ τελειώσῃ τὴν πέμπτην
Μ. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ μὲν χωρά-
φιου εἰς θέσιν Πλακάκια θελεῖ ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς
ὀγδόης καὶ τελειώσῃ τὴν ἐνάτην, τοῦ δὲ κήπου
εἰς θέσιν Πηγάδι τὴν ἐνάτην καὶ τελειώσῃ
τὴν δεκάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Ματλά κειμένου
κήπου τὴν δεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν ἑνδεκά-
την, τῆς δὲ ἐνὸς τοῦ χωρίου Ταρμπάδου κει-
μένης οἰκίας μετὰ τοῦ παρακειμένου αὐτῆς πε-
ριβολίου τὴν ἑνδεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν δωδε-
κάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Κίεκο κειμένου χωρά-
φιου τὴν πρώτην καὶ τελειώσῃ τὴν δευτέραν,
τοῦ δὲ περιβολίου κειμένου ἐξωθεν τοῦ χωρίου
Ταρμπάδου τὴν δευτέραν καὶ τελειώσῃ τὴν
τρίτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Ξίνιμα τὴν τρίτην
καὶ τελειώσῃ τὴν τετάρτην, καὶ τοῦ δὲ εἰς
θέσιν Ῥόχους τὴν τετάρτην καὶ τελειώσῃ τὴν
πέμπτην.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὰ
ἀνωτέρω κτήματα ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὴν κα-
ταδιώκουσαν δανειστρίαν Κ. Μαργετούλαν
χήραν ποτὲ Ἰω. Κούζοβικ, δηλαδή διὰ τὸ εἰς
θέσιν Πλακάκια τὸ ἐκτιμηθὲν δραχμῶν 500.
δραχ. 250 διὰ τὸν εἰς θέσιν Συγαδὴ κειμένου
κήπον τὸν ἐκτιμηθέντα δραχ. 50, δραχ. 25
διὰ τὸν εἰς θέσιν Ματλά κήπον τὸν ἐκτιμη-
θέντα δραχ. 60 δραχ. 30, διὰ τὴν ἐνὸς τοῦ
χωρίου Ταρμπάδου οἰκίαν μετὰ τοῦ παρακει-
μένου περιβολίου τὴν ἐκτιμηθείσαν δρ. 1000.
δραχμῶν 300 διὰ τὸ εἰς θέσιν Κίεκο χωρά-
φιον τὸ ἐκτιμηθὲν 600 δραχ. 200, διὰ τὸ εἰς
τὸ χωρίον Ταρμπάδου κείμενον περιβολίον τὸ
ἐκτιμηθὲν δραχμῶν 600 δραχ. 200, διὰ τὸ
εἰς θέσιν Ξίνιμα τὸ ἐκτιμηθὲν δραχμῶν 450
δραχ. 150, καὶ διὰ τὸ εἰς θέσιν Ῥόχους χωρά-
φιον τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 800, δραχ. 450.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέ-
ροντα τὰ πλείονα ἀφ' οὗ παρέλθουν τρία λεπτὰ

τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδο-
μένου σημείου διὰ σαηπανίου κατὰ τὴν διάτα-
ξιν τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετ' αἰτησιν ἐπὶ χεῖρας,
τὰ δὲ κτήματα κατακυρόνται ἀμέσως πρὸς
τοὺς ἀγοραστὰς, ἢ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοι-
νοποίησις θελεῖ γίνεαι συμψώνως μετὰ τὰς διατά-
ξεις ἀρθρων τῶν 965, 967, 968, 969 καὶ
ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τὴν 28 Ἰουνίου 1846.

ὁ Κλητῆρ
Ἰωάννης Κυδώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Τήνῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1846.

ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.

Αριθ. 203.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Κατὰ συνίπειν τῆς ὑπ' ἀριθ. 114 καὶ ἀπὸ
3. Μαΐου 1841 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν
Σύρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ ἀπὸ
τῆς 28 Μαΐου Ε. Ε. ἐγγράφου πληρεξουσιότη-
τος δαθείσης μοι παρὰ τῆς ἰσταυθῆ κατοικοῦ-
σης Κ. Μαργετούλας χήρας ποτὲ Ἰω. Κούζο-
βικ πενήτης, σήμερον τὴν εἰσοσὴν ὀγδόην Ἰ-
ουνίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκαομοιοστοῦ τεσσαρτε-
κοστοῦ ἔτους ἐτοῦς ἐν Τήνῳ ἡμέραν Παρα-
σκευῆν τῆς ἐβδομάδος ὥραν 9 Π. Μ. ὁ ὑποφαι-
νόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δια-
τελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῳ Τήνου, παράλα-
βὼν τὸν Δημάρχον τοῦ δήμου Περαιῆς Κ. Γε-
ώργιον Φιλιππούσην μετιόνη μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ
ἐξῆς κτήματα τοῦ ἀφιλέτου Φραγκίσκου Ἀ-
πέργη Τρούμπα κατοικοῦ Τήνου, καὶ πρόνοτος
τοῦ Δημάρχου μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων,
κατέσχον ἀναγκαστικῶς αὐτὰ τὰ κτήματα διὰ
δραχμῶν 1276. 91/100, τὸν τόκον αὐτῶν καὶ
τῶν τῆς ἐκτελείσεως ἐξόδων ὀφειλομένας παρὰ
τοῦ εἰρημένου Φραγκίσκου Ἀπέργη Τρούμπα,
πρὸς τὴν Μαργετούλαν ποτὲ Ἰωάννου Κούζο-
βικ, ὡς κληρονόμον τοῦ πατρὸς τῆς Νικολάου
Σαγρέδου.

Α. Τὸ εἰς θέσιν Πλακάκια τοῦ Δήμου Πε-
ραιῆς κείμενον χωράφιον, συγκείμενον ἀπὸ σκά-
λαν μίαν μετὰ τὸν παρακείμενον αὐτοῦ κήπον,
ἐμπεριέχον ἐν ἐλαιόδενδρον, συκομωραίας, ἀμ-
πελον καὶ ὕδωρ τρεχοῦμενον, πλησιάζεται τοῦ
ὀποίου εἰσὶν ἀφ' ἐνὸς μέρους τὸ χωράφιον τῆς
Ἑλένης Γ. Κάραδης, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Πέ-
τρου Τελασοῦδα καὶ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμη-
θη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον μετὰ τὸν ἐν αὐτῷ
κήπον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγί-
στα δραχ. 500. ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δα-
νειστρίαι δραχ. 250.

Β. Τὸν εἰς θέσιν Πηγάδι ἐξωθεν τοῦ χωρί-
ου Ταρμπάδου τοῦ Δήμου Περαιῆς κείμενον
κήπον, ἐμπεριέχοντα ἐλαιόδενδρα, συκομωραίας
καὶ ἀμπελον, πλησιάζοντες ἀφ' ἐνὸς μέρους ὁ
Νικόλαος Ῥεμόντης καὶ τὸ Λαγκαδὶ ἐκτιμηθῆ
παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγίστα δραχ-
μῶν 50. ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δανει-
στρίαι δραχ. 25.

Γ. Τὸν εἰς θέσιν Ματλά τοῦ Δήμου Πε-
ραιῆς κείμενον κήπον ἐμπεριέχοντα μίαν ἀμπουρ-
κειάν, πλησιάζοντα ἀφ' ἐνὸς ἑρῶς Ἀλέξαν-
δρος Φιλιππούσης, ἀφ' ἑτέρου Νικόλαος Φυ-
σῆς καὶ τὸ Λαγκαδὶ, ἐκτιμηθῆ παρὰ τοῦ εἰ-
ρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγίστα δραχμῶν 60
ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δανειστρίαι δραχ-
μῶν 30.

Δ. Μίαν οἰκίαν κειμένην ἐνὸς τοῦ χωρίου

Ταρμπάδου τοῦ Δήμου Περαιῆς, συγκείμενην
ἀπὸ ἀνώγειον καὶ κατώγειον, καὶ μετὰ τὸ πα-
ρακείμενον αὐτῆς περιβολίον, ἢ μὲν οἰκία σύγ-
κεται ἀπὸ μίαν αἰθουσαν, δύο δωμάτια, ἐν-
μαγειρείον, καὶ ἐν προαύλιον λιθόκτιστον ἐξω-
θεν αὐτῆς, καὶ ἀνωθεν αὐτῆς τῆς οἰκίας ἐνα-
περιστερῶν, τὸ δὲ κατώγειον διαιρεῖται εἰς
τέσσαρα δωμάτια καὶ ἐν κατασταλίγιον, τὸ
δὲ περιβολία ἐμπεριέχον ἀμπουρκουνίας καὶ
συκομωραίας πλησιάζον ἀφ' ἐνὸς μέρους ἢ Μα-
ρίνα Ρ. Ρίγου, ἀφ' ἑτέρου ὁ Κάρλος Φιλιππού-
της, ὁ Ἰωάννης Ρίγος καὶ δημόσιος δρόμος,
ἐκτιμηθῆ δὲ ἡ εἰρημένη οἰκία μετὰ τὸ παρακεί-
μενον αὐτῆς περιβολίον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δη-
μάρχου ὡς ἐγγίστα δραχμῶν 1000. ἐπρόσφε-
ριν ἢ καταδιώκουσα δανειστρίαι δραχ. 300.

Ε'. Τὸ εἰς θέσιν Κίεκο τοῦ Δήμου Περαι-
ῆς κείμενον χωράφιον συγκείμενον ἀπὸ σκά-
λας ἕξ ὡς ἐγγίστα, ἐμπεριέχον συκαίας, ἀμπέ-
λους, συκομωραίας καὶ ἀλώνιον, πλησιάζεται
τοῦ ὀποίου εἰσὶν ἀφ' ἐνὸς μέρους ὁ Ἐμμανου-
ῆλ Τελασοῦδας, ἢ Μαργάρита χήρα Ν. Κα-
λογένου καὶ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμηθῆ δὲ τὸ
εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δη-
μάρχου ὡς ἐγγίστα δραχ. 600, ἐπρόσφερεν ἢ
καταδιώκουσα δανειστρίαι δραχ. 200.

ς'. Ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ταρμπάδου τοῦ
δήμου Περαιῆς κείμενον περιβολίον ἐμπεριέχον
διάφορα δένδρα, ἐντα περιστερῶν καὶ ὕδωρ,
πλησιάζεται τοῦ ὀποίου εἰσὶν ἀφ' ἐνὸς μέρους ἢ
Μαργάρита ποτὲ Ν. Καλογένου καὶ ἀφ' ἑτέ-
ρου τὸ χωράφι τοῦ Ἁγίου Χαρχαλάμπου, ἐκτι-
μηθῆ δὲ τὸ εἰρημένον περιβολίον παρὰ τοῦ εἰ-
ρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγίστα δραχ. 600, ἐ-
πρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δανειστρίαι δραχ-
μῶν 200.

Ε'. Τὸ εἰς θέσιν Ξίνιμα τοῦ Δήμου Περαι-
ῆς κείμενον χωράφιον συγκείμενον ἀπὸ σκάλας
ἐννέα, πλησιάζεται τοῦ ὀποίου εἰσὶν ἀφ' ἐνὸς μί-
ρους ὁ Πέτρος Τελασοῦδας, ὁ Μάρκος Βιδά-
λας καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Μιχαὴλ Καλαματιανός,
ἐκτιμηθῆ δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ
εἰρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγίστα δραχ. 450.
ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δανειστρίαι δραχ-
μῶν 150.

Η. Τὸ εἰς θέσιν Ῥόχους κείμενον χωρά-
φιον συγκείμενον ἀπὸ σκάλας ἕξ καὶ τρία κον-
τόσκαλα, ἐμπεριέχον συκαίας, ἀμπέλους, ἐλατο-
δένδρα, συκομωραίας, μίαν λιμονίαν, καὶ ἐν
κελίον πλησιάζον μετὰ τοὺς ἀγρούς, ἀφ' ἐνὸς μί-
ρους ὁ Ἀντώνιος Ῥεμόντης, καὶ οἱ κληρονόμοι
τοῦ ποτὲ Γεωργίου Ῥεμόντου Ἀιδόνι, ἐκτιμη-
θη δὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγί-
στα δραχμῶν 800, ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκου-
σα δανειστρίαι δραχ. 450.

Προσδιορίζεται δὲ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ
τῶν ἀνωτέρω κατασχθέντων κτημάτων ἢ
πρώτη Σεπτεμβρίου 1846 ἡμέρα Κυριακὴ
ἀρθρ. 958 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Εἰς πίστωσιν τούτου συντάξαι τὴν παροῦ-
σαν ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, τὴν
ὀποίαν ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀνέγνωσα, πρὸς
τὸν Δημάρχον Κ. Γεώργιον Φιλιππούσην ὑπε-
γράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

ὁ Δημάρχος
Γεώργιος Φιλιππούσης.
ὁ Κλητῆρ
Ἰωάννης Κυδώνης.
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Τήνῳ τὴν 30. Ἰουνίου 1846.
ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.